

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מה עמוד א
משנה. מצות ערבה כיצד? מקום היה למטה מירושלים ונקרא מוצא. יורדין לשם ומלקטין משם מורביות של ערבה,
ובאין זוקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו והריעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבח
פעם אחת, ואומרים אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא. רבי יהודה אומר: אני והו הושיעה נא. ואותו היום
מקיפין את המזבח שבע פעמים...

Kavana #1

רש"י מסכת סוכה דף מה עמוד א

אני והו - בגימטריא: אנא ה', ועוד: משבעים ושתים שמות הן, הנקובים בשלש מקראות הסמוכין בפרשת ויהי
בשלח: ויסע וגו' ויבא בין מחנה ויט משה את ידו, ושלשתן בני שבעים ושתים אותיות, ומהן שם המפורש: את
ראשונה של פסוק ראשון, ואחרונה של אמצעי, וראשונה של אחרון, וכן בזה הסדר כולן, השם הראשון והו: וי"ו של
ויסע, ה"א דכל הלילה, וי"ו דויט, ושם השלשים ושבע הוא אני: אל"ף דמאחריהם, ונו"ן ראשון דהענן בחשבון של
מפרע, וי"ד דרוח קדים.

שמות פרשת בשלח פרק יד

(יט) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם:
(כ) ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה:
(כא) ויט משה את ידו על הים וילך ויקח את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים:

מהרש"א חידושי אגדות מסכת סוכה דף מה עמוד א
ר"י אומר אני והו הושיעה כו' כפרש"י אני והו גימטריא אנא ה' ועוד מע"ב שמות הן כו' ע"ש מיהו יש לעיין בזה ...
ונראה לכוון ... שכוונת הקפה שישמרנו האל מסביב מצרותינו כמ"ש ומכל צרותיו הושיענו חונה מלאך ה' סביב
ליריאו וגו' והוא בעצמו ענין הקפת ירחו ששה ימים בכל יום פעם אחת וביום השביעי ז' פעמים למפלת אויבים ...
ולזאת הכוונה היה ההיקף בערבה עש"ה סביב רשעים יתהלכון שבה נמשלו הרשעים אויבינו שבהיקף זה יכלו
הרשעים כמו שהערבה זו כלה ע"י חבוט בסוף ודו"ק:

רש"י שמות פרשת בשלח פרק יד

(יט) וילך מאחריהם - להבדיל בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל, ולקבל חצים ובליסטראותל של מצרים.
(כ) ויבא בין מחנה מצרים - משל למהלך בדרך ובנו מהלך לפניו. באו לסטים לשבותו, נטלו מלפניו ונתנו לאחוריו,
באו זאבים מאחוריו, נתנו לפניו, באו לסטים לפניו וזאבים מאחוריו, נתנו על זרועו ונלחם בהם

תוספות מסכת סוכה דף מה עמוד א

אני והו - ... כך פי' הקונטרס ועדיין צריך טעם לזה למה נשתנו שני שמות הללו דאמרין להו טפי מאחריני משום
דדרשינן באיכה רבתי קרא דכתיב ביחזקאל (א) ואני בתוך הגולה וקרא דכתיב בירמיה (מ) והוא אסור בזיקים
כביכול הוא בעצמו והיינו הושענא שיושיע לעצמו.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קלג עמוד ב

דתניא: זה אלי, ואנוהו - התנאה לפניו במצות; עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר
תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בבלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין. אבא שאול אומר: ואנוהו -
הוי דומה לו: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה חנון ורחום.

Kavana #2

בית הבחירה (מאירי) מסכת סוכה דף מה עמוד א
ואמרין אנא ה' הושיעא נא אנא ה' הושיעה נא ר' יהודה אומר אני והוא הושיעא נא אותך היום מקיפין את המזבח
שבע פעמים אמר הר"ם אני משמות השם וכמו כן הו כך אמרו המפרשים לתלמוד ואני אומר שהוא קורא ורומז
למה שאמר ראו עתה כי אני אני הוא שזה הפסוק בא בשמירת ישראל וישועתם וכאילו אמר אתה שאמרת ראו
עתה כי אני אני הוא הושיעא נא כמו שהבטחתנו

דברים פרשת האזינו פרק לב
(לט) ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:
רש"י דברים פרשת האזינו פרק לב
(לט) ראו עתה - הבינו מן הפורענות שהבאתי עליכם ואין לכם מושיע ומן התשועה שאושיעכם ואין מוחה בידי:

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מה עמוד א
גמרא. תנא: מקום קלניא הוה. ותנא דידן מאי טעמא קרי ליה מוצא? איידי דמיפק מכרגא דמלכא קרי ליה מוצא

Putting it all together

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לז עמוד ב
כל לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו - כשר... אמר רבי יוחנן: מוליך ומביא - למי שהארבע רוחות שלו,
מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו. במערבא מתנו הכי, אמר רבי חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:
מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים.
תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לז עמוד ב
משנה. והיכן היו מנענעין? בהודו לה' תחילה וסוף, ובאנא ה' הושיעה נא, דברי בית הלל, ובית שמאי אומרין: אף
באנא ה' הצליחה נא

תוספות מסכת סוכה דף מה עמוד א
תקעו והריעו ותקעו - משום שמחה.